

kunne være glade ved, at Lovforslagene ikke tidligere ere blevne vedtagne i den Form, hvori de have foreligget, men have naaet en større Fuldkommenhed end før, nu, da vi have de bedste Udsigter til at faa dem gennemførte. Dermed skal ikke være sagt, at de Forslag, der forelaa fra Skattekommisionens Haand, ikke havde sine Fortrin og i sig selv vilde have været et meget betydeligt Fremskridt, hvis de vare blevne vedtagne. Men jeg for mit personlige Vedkommende anser alligevel disse Forslag som mere fuldkomne og nærmende sig mere Idealet af, hvad man kunde ønske sig i Retning af Skattelove. Naar jeg for mit Vedkommende har anset det for det bedste, at vi fik en fuldstændig Afskrivning af de gamle Skatter, er dette mit Ideal virkeliggjort ved det, som disse Forslag byde paa, og som der er al Udsigt til, at de forskellige Lovgivningsfaktorer kunne enes om, eftersom det jo særlig er fra Landstingets Side, det er kommet frem.

Det næste Spørgsmaal er: Hvad skulle vi sætte i Stedet for de gamle Skatter? Derom kunne Meningerne jo være delte. Det bedste og mest ideale vilde vel være, om vi slet ingen Grundskatter havde, men udelukkende en Formue- og Indtægtsskat. Men paa den anden Side skal jeg gerne indrømme, at det med en vis Berettigelse kan siges, at Grundskatter bør der være, fordi de faste Ejendomme kræve Udgifter fra Statens Side, som særlig komme dem til gode, og at derfor de faste Ejendomme bør forlods beskattes fremfor Kapitalen og Indkomsten. For saa vidt skal jeg ikke have noget imod, at der bliver vedtaget en Ejendomsskyld som den nu foreslaaede, som ikke er ret stor. Saaledes har det ogsaa været Tilfældet i vore Nabolande; naar de gamle Skatter ere blevne afløste, er der blevet paalagt de faste Ejendomme en forlods Skat til delvis Afløsning af de gamle Skatter. Jeg er glad ved, at Ejendoms-skylden ikke er bleven større end her foreslaaet, fordi den saa lader sig lettere gennemføre uden at gøre Fortræd til nogen Side. En mindre Ejendomsskyld kan der efter min Mening ikke indvindes noget imod, hvorimod der ved en større Ejendomsskyld vilde være meget at kritisere. Naar der for nogle Aar siden blev Tale om, at vi fuldstændig skulde give Afkald paa de gamle Skatter og sige blankt Bord, blev det betragtet som en revolutionær Tanke. At ville afskrive dem, var næsten en Brøde, fordi mange saa paa dem saaledes, at disse Skatter vare en Grundbyrde, som Staten ikke kunde være tjent med, at

der blev rørt ved, den vilde derved ryste i sin Grundvold. Naar vi nu staa her i Dag og ere enige om at sige blankt Bord med alle disse gamle Skatter, er det et betydeligt Fremskridt, der er sket i de 5 Aar.

Det er mit Haab, at der ikke maa blive lagt for mange Hindringer i Vejen for disse Love. I det store og hele tror jeg, Regeringen har været heldig til at finde de rette Veje og Former, og forstaaet at uddybe og forbedre de Tanker, som have været fremme. Som den ærede Finansminister udtalte ved Forelæggelsen, har det været Regeringens Opgave at knytte de svage Traade, som have været fremme i den senere Tid, saaledes, at der kunde blive et godt hele ud af det. Naturligvis kunde der være enkelte Ting, man kunde ønske anderledes, men saadanne smaa Forandringer og Rettelser kunne naturligvis ikke være Hindringer for Lovens Gennemførelse. Det er altsaa om at gøre, at det, der skal sættes i Stedet for det gamle, er saadan, at Folk og Samfund kunde være tjente dermed, og saaledes, at det ikke kommer til at skade alt for meget eller forurette nogen, thi det er Hovedsagen, naar vi skulle tage gammel Uret bort, at vi saa ikke gøre Uret igen, saa at det sidste bliver værre end det første. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Borbjerg) udtalte i Gaar, at Skattelovene paa deres Vandring gennem Rigsdagen vare blevne federe og federe. Jeg vil omskrive det til at sige, at de ere blevne mere og mere retfærdige, efterhaanden som der er blevet arbejdet paa dem. Det andet Udtryk er det forkert at bruge, men det ærede Medlem brugte jo i det hele i Gaar stærke Udtryk om disse Love, ogsaa naar han talte om, hvem de skulde komme til gode. Naar det ærede Medlem sagde, at man ved at vedtage disse Love vilde give eller forære 7 Millioner Kroner til Ejendomsbesidderne, er det en saa kolossal Overdrivelse, at jeg ikke forstaaer, at det ærede Medlem vil fremsætte noget saadant, thi han maa jo vide, at der slet ikke foræres 7 Millioner Kroner til Besiddere af de faste Ejendomme. Nej, der paalægges jo lige saa vel de faste Ejendomme Formue- og Indtægtsskat, som der paalægges andre Kapitaler Formueskat og andre Indtægter Indtægtsskat. Hvor meget og hvor lidt enhver af de forskellige Faktorer vil komme til at betale, skal jeg ikke komme nærmere ind paa her, men det ærede Medlem ved meget vel, at, naar han fremsætter det saaledes, kommer det til at se ud, som det